

[Oluf Pedersen.]

er saa meget mere ubegribeligt, som Venstre jo holdt sig væk fra Ordningerne, da vi sidst havde dem til Afgørelse her i Rigsdagen. Hvorfor i al Verden kommer man nu og vil være med — oven i Købet vil gøre Ordningerne endnu værre? Det er givet, at naar man tillader Monopoler og Særrettigheder at plyndre Befolkningen, naar Godsejeres og Industribaroners Interesser er afgørende, gaar det ud over det fælles Samfund. Og man maa nok spørge: Hvad tror Partiet Venstre, at disse Kornpriser kan gavne det kornkøbende Landbrug? Og er det virkelig Venstres Mening, at Vestjylland med den slette Jord skal betale ekstra til dem, der har den fedeste Jord? Er det virkelig saadan, at de, der har den ringeste og daarligste Jord, som kornkøbende skal betale til dem, som har det bedst? Er det virkelig Meningen, at naar vi har haft en stor Høst, skal Arbejderne tvinges til at betale endnu mere for Brødet, fordi Høsten har været stor? Kan man da ikke se, at dette maa være den rene Galskab, og at det er under et folkestyret Lands Værdighed, og at man over Uret mod de ringest stillede, naar man søger at varetage de bedst stillede Interesser? Jeg synes, at Lovforslaget er med til at underbygge et System, som kun kan være skadeligt. Vi ser da ogsaa, at en af dansk Landbrugs Førstemænd, tidligere Medlem af Folketinget Madsen-Mygdal, hævder, at Landbruget som Eksporterhverv ikke kan beskyttes, at det er saadan, at al den Fordel, man søger at skaffe Landbruget, vender tilbage igen i Form af forøgede Omkostninger. Hvis Madsen-Mygdals Betragtning er rigtig — og det mener jeg den er —, vil det sige, at de ekstra Millioner, som Godsejerne tjener ved en Lovgivning som denne, hvor man laver en Kornordning, som uomtvistelig kommer dem med den fedeste Jord til gode, skal andre Landbrugere betale, det vil sige, at Bønderne, og særlig de med den mindste og ringeste Jord, skal betale. Jeg kan ikke forstaa, at man kan lokke Venstre med til den Slags. Jeg kan heller ikke forstaa, at man kan lokke de danske Husmænds ledende Mænd til sligt. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, der talte om daarligt

Selskab, vil være med i et Selskab om Kornordning og Korntold, og jeg siger til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen: Brug dog din Forstand, Mand!

Og var det ikke det ærede Medlem Hr. Løje, der i sin Tid paaviste, at Gaarde under 100 Tdr. Land tjente ikke ved en Korntold? Mener Venstre, at de har til Opgave at varetage udelukkende det Landbrugs Særinteresser, som har større Areal end disse 100 Tdr. Land? Tror Venstre, tror de Konservative, tror Det frie Folkeparti, at Korntolden vil give højere Smørpris, vil give en højere Pris for Flæsk, eller at den vil give en Stigning i Ægpriserne? Eller tror man, at det i alt Fald kan hindre et Prisfald? Hvis man tror, at det kan give en højere Pris paa Fedevarer, er der jo en Begrundelse for Tvangsordningen, men jeg mener, at det er lige saa umuligt, som Ordningen er uretfærdig.

Jeg er jo nok klar over, at Ordningerne har en vis Betydning for Landbruget, at de har den Virkning, at Jordværdien og Ejendomspriserne fastholdes eller stiger, at Resultatet bliver, at der bliver mere til Højfinansien, øget Gæld og højere Renter. Men jeg hævder, at for Landbrugets Vedkommende har Ordningerne den Virkning, at man mindsker Arbejdsværdien, at man forringer den Løn, som den arbejdende Landbruger faar for sit Arbejde, og at man ogsaa forringer Landarbejderens Løn. Man kan for saa vidt her faa en vis Baggrund for den Skudshale-Sag, som vi om et Par Dage skal behandle her i Rigsdagen. Derfor er en Lov som denne, der skal hæve Kornprisen og fordyre Brødet, det modsatte af det rigtige. Lovforslaget øger Prisforfalskningen og skal give Krise og Arbejdsløshed. Og nu ser det oven i Købet ud til, at Landbrugets Organisationsledere har lært Regeringen Kunsten af. Nu vil man prøve, om man kan lave en Trust til kunstig Forhøjelse af Priserne, uden at man aabenbart er klar over fra den Side, at der er et vist Holdepunkt og en Sandhed i Madsen-Mygdals Betragtning, at man ikke kan beskytte Landbruget, det vil sige, at de kunstigt forhøjede Priser, som man derigennem kan fremtvinge for Landbruget paa det hjemlige Marked, vender tilbage som forøgede Produktionsomkostninger for Landbruget. Det, vi trænger til, er noget helt andet end en kunstig